

Nr 199.

Ankom till riksdagens kansli den 16 juni 1942 kl. 6 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om utredning rörande statsbidrag till icke-statlig anskaffning av ambulansbilar.

(1:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herrar *G. W. Källman* och *C. Beck-Friis* (I: 1) och den andra inom andra kammaren av herr *M. Andersson* i Igelboda *m. fl.* (II: 5), har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning rörande lämpligheten av att staten — mot erhållande av nöjaktig kontrollbefogenhet — lämnar bidrag till icke-statlig anskaffning av ambulansbilar.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen I: 1.

Utskottet vill erinra därom, att i en vid föregående års riksdag väckt motion hemställdes om ett anslag å 400,000 kronor såsom statsbidrag till icke-statlig anskaffning av ambulansbilar, eller, om detta förslag icke bifölles, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning rörande lämpligheten av att staten — mot erhållande av nöjaktig kontrollbefogenhet — lämnade bidrag för ifrågavarande anskaffning. Statsutskottet avstyrkte motionen med följande motivering:

Utskottet.

Utskottet vill erinra därom, att frågan om de åtgärder, som kunna finnas påkallade och lämpliga för tillgodoseende av behovet av sjuktransportmedel vid mobilisering och under krig varit föremål för en av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse i samråd med ämbetsverkets tygdepartement, inspektören för trängen, överstyrelsen för Svenska röda korset samt medicinalstyrelsen verkställd utredning. Resultatet av utredningen, som framlades i skrivelse den 19 januari 1940 till statsrådet och chefen för finansdepartementet, utmynnade i förslag om anskaffande av visst antal för sjuktransportändamål lämpliga lastautomobiler med skåp (skåpbilar) samt skattelättnad i syfte att säkerställa tillgången av dylika bilar.

Under fjärde huvudtiteln i innevarande års statsverksproposition har Kungl. Maj:t framlagt förslag i ämnet, vilket så tillvida skilde sig från det av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse förordade, att i syfte att stimulera till anskaffning av för ifrågavarande ändamål lämpade fordon viss premie skulle utbetalas till den, som anskaffade dylika fordon. Riksdagen beslöt i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag.

Då frågan om säkerställandet av tillgången på sjuktransportmedel för den militära och civila sjukvården vid mobilisering och under krig således nyligen varit föremål för utredning, finner sig utskottet med hänsyn till utredningens resultat och riksdagens ställningstagande till detta spörsmål icke nu

kunna föreslå riksdagen att vidtaga åtgärder i någon av de av motionärerna angivna riktningarna.

Första kammaren biföll utskottets hemställan, under det att andra kammaren biföll ett under överläggningen framställt yrkande om bifall till motionens alternativa hemställan om utredning.

Under åberopande av vad utskottet förlidet år anförde i detta ärende och då i de nu föreliggande motionerna icke anförts några nya skäl av beskaffenhet att böra föranleda utskottet att intaga annan ståndpunkt till denna fråga, avstyrker utskottet motionerna. Utskottet vill tillägga, att, därest omhandlade spörsmål har ett mera allmänt intresse inom landstingen och bland övriga huvudmän för sjukvårdsanstalterna, det torde ligga närmast till hands att från dessa håll framställning i ärendet göres till Kungl. Maj:t.

Utskottet hemställer,

att motionerna I: 1 och II: 5 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 juni 1942.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 195.
